NN 36/2016 (20.4.2016.), Presuda Upravnog suda u Osijeku broj: 4 UsI-1669/15-9 od 23. ožujka 2016.

UPRAVNI SUD U OSIJEKU

997

PRESUDA

Upravni sud u Osijeku, po sutkinji Valentini Grgić Smoljo, uz sudjelovanje zapisničarke Zdenke Raiz, u upravnom sporu tužitelja Željka Mršića, dr. med., nositelja Ordinacije opće medicine, Vukovarska 29, Požega, kojeg zastupa opunomoćenik Ivan Dundović, odvjetnik iz Požege, Trg sv. Terezije 5, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Ulica Roberta Frangeša Mihanovića 9, Zagreb, kojeg zastupa opunomoćenica Lidija Antonić, službena osoba, radi rješavanja spora između korisnika i operatora, 23. ožujka 2016.,

presudio je

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-08/15-01/971, urbroj: 376-05/MB3-15-6 (IM) od 2. studenoga 2015. te za vraćanje predmeta na ponovni postupak.

II. Ova će se presuda objaviti u »Narodnim novinama«.

O b r a z l o ž e n j e

Osporavanim rješenjem tuženika, klasa: UP/I-344-08/15-01/971, urbroj: 376-05/MB3-15-6 (IM) od 2. studenoga 2015. odbačen je zahtjev za rješavanje spora tužitelja s operatorom javnih komunikacijskih usluga Hrvatski Telekom d.d., Roberta Frangeša Mihanovića 9, Zagreb, zbog nepostojanja zakonskih pretpostavki za pokretanje postupka.

Tužitelj u tužbi navodi da je tuženik odbacio zahtjev tužitelja za rješavanje spora s operatorom javnih komunikacijskih usluga s obrazloženjem da je on tražio isplatu naknade štete, a što ne predstavlja razlog temeljem kojeg se može pokrenuti postupak pred HAKOM-om u skladu s člankom 51. Zakona o elektroničkim komunikacijama (»Narodne novine«, broj 73/08., 90/11., 133/12., 80/13. i 71/14.), a što smatra netočnim i da se koristi samo kao izgovor da bi se zahtjev odbacio. Nadalje, navodi da je iz sadržaja njegovih prigovora vidljivo da su navodi istih usmjereni u prvom redu na zaštitu tužiteljeve osobnosti od učestalog kršenja njegovih prava kao potrošača dostavljanjem netransparentnih i netočnih računa koji su redovito po njegovom prigovoru umanjivani uz razne isprike. Stoga smatra da je postupanje operatora nedopušteno i da zahtijeva reakciju regulatora, a koja je u konkretnom slučaju izostala te da neočitovanjem istoga na prigovore tužitelja već odbacivanjem njegovog zahtjeva iz formalnih razloga je suprotno svrsi postojanja Agencije. Nadalje, tvrdi da je uskraćen za odgovor na svoje navode iz podnesenih prigovora o povredi njegovih prava te za pravičnu kaznu za operatora. U prilogu tužbe dostavlja prigovore podnesene operatoru 6. listopada 2015., 24. rujna 2015. i 29. srpnja 2015. te prigovor podnesen tuženiku 28. kolovoza 2015. kao i odgovore na iste Hrvatskog Telekoma d.d. od 31. srpnja 2015., 6. listopada 2015. i 21. listopada 2015. Predlaže poništavanje osporavanog rješenja tuženika i vraćanje predmeta na ponovni postupak na način da se razmotri prigovor tužitelja od 28. kolovoza 2015.

Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da tužbu osporava u cijelosti, a vezano uz tužbene navode ističe da je tuženik suprotno navodima tužitelja utvrdio pravo stanje stvari i sve činjenice koje su od važnosti za donošenje pravilnog i zakonitog rješenja te da je postupak proveden u skladu s odredbama Zakona o općem upravnom postupku (»Narodne novine«, broj 47/09., dalje: ZUP). Poziva se na članak 51. Zakona o elektroničkim komunikacijama te ističe vezano uz generalne primjedbe korisnika o poslovanju operatora, da tuženik na temelju istih može i usmjerava svoje regulatorno djelovanje na općoj razini, a što nije predmet postupka rješavanja